

SV

MARKT-2004-11375-01-00-TRA

SV

SV

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den xx.xx.2005
KOM(2005)

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel

SV

(text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1) BAKGRUND

- **Skäl och mål**

Detta förslag till förordning syftar till att i gemenskapens lagstiftning införliva den särskilda rekommendation nr VII gällande ”överföringar på elektronisk väg” (SR VII) som utarbetats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder (FATF)¹.

I förslaget fastställs regler för vilken information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel, för att se till att grundläggande information omedelbart finns tillgänglig som ett stöd i arbetet för de myndigheter som ansvarar för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.

I enlighet med det reviderade tolkningsmeddelande som antogs den 10 juni 2005 bör SR VII vara införlivad i EU:s lagstiftning senast i december 2006.

- **Allmän bakgrund**

Den globala upptrappningen av terrordåden under det senaste decenniet har fått världssamfundet att mobilisera sig och ta fram lämpliga metoder för att bekämpa detta fenomen. Efter terroristattackerna den 11 september 2001 i USA har bekämpningen av terrorismen blivit en av de viktigaste politiska prioriteringarna i hela världen. Vid sitt extra möte den 21 september 2001 fastställde Europeiska rådet att kampen mot terrorism mer än någonsin tidigare skulle vara ett av de centrala målen för Europeiska unionen och antog en handlingsplan i detta syfte.

Efter attackerna i Madrid den 11 mars 2004 antog Europeiska rådet ett uttalande om bekämpandet av terrorismen och reviderade sin handlingsplan för kampen mot terrorism. I uttalandet ”åtog sig unionen och dess medlemsstater att göra allt som står i deras makt för att bekämpa alla former av terrorism” och man fastställde ett antal strategiska mål för att uppnå detta. Bland dem finns ett krav på unionen och dess medlemmar om att de skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att ”minska terroristers tillgång till finansiella och andra ekonomiska resurser”. I EU:s reviderade handlingsplan för kampen mot terrorism fastslås att den rättsliga ram som skapats av unionen i syfte att bekämpa terrorismen och förbättra det rättsliga samarbetet har en avgörande roll att spela i kampen mot terroristverksamhet och vidare fastställs detaljerade förslag om hur man skall utveckla kampen mot finansieringen av terrorism. En av dessa åtgärder består i nära samarbete med FATF och en anpassning av EU:s rättsliga ram till FATF:s nio särskilda rekommendationer gällande finansiering av terrorism.

Tillsammans med FATF:s 40 rekommendationer om penningtvätt, antagna 1990 och reviderade 2003, utgör de särskilda rekommendationerna nr I–IX en grundläggande ram för att upptäcka, förebygga och stävja finansiering av terrorism och terroristdåd på internationell nivå. FATF-reglerna ses allmänt som den internationella normen för

¹ *Financial Action Task Force* (FATF) är ett internationellt organ som inrättades av G7-toppmötet i Paris 1989 och som betraktas som internationellt normgivande i kampen mot penningtvätt och terroristfinansiering.

kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

EU:s medlemsstater har åtagit sig att genomföra FATF:s normer. De flesta av åtgärderna i FATF:s nio särskilda rekommendationer har genomförts eller håller på att genomföras antingen i gemenskapens lagstiftning eller genom de förfaranden som inrättats enligt avdelning V och VI i EU-fördraget.

- **Gällande bestämmelser på det område som berörs av förslaget**

Rådets förordningar (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001² och 881/2002 av den 27 maj 2002³ avser spärrande av terroristers tillgångar. Bestämmelserna i dessa förordningar är dock endast tillämpliga på bestämda individer eller grupper som Förenta nationernas säkerhetsråd betraktar som terrorister.

Genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/.../EG av den2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt, inbegripet finansiering av terrorism införs däremot ett antal åtgärder som syftar till att bekämpa missbruk av det finansiella systemet för penningtvätt och finansiering av terrorism.

De ovan beskrivna åtgärderna kan dock inte helt hindra terrorister och andra brottslingar från att skaffa sig tillgång till betalningssystemen för göra överföringar av sina medel. Förslaget kompletterar dessa åtgärder genom att se till att grundläggande information om den som betalar en överföring omedelbart finns tillgänglig för vederbörliga brottsbekämpnings- och/eller åklagarmyndigheter och kan hjälpa dem att upptäcka, undersöka eller lagföra terrorister eller andra brottslingar samt att spåra tillgångar som tillhör terrorister.

- **Förenlighet med unionens politik och mål på andra områden**

Förslaget överensstämmer med målen i Europeiska rådets handlingsplan för kampen mot terrorism, som särskilt nämner behovet att se till att den lagstiftningsram som skapats av gemenskapen för att bekämpa terrorism och förbättra det rättsliga samarbetet anpassas till de nio särskilda rekommendationer som utfärdats av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

2) SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSANALYS

- **Samråd med berörda parter**

Metoder, målsektorer och deltagarnas allmänna profil

² Om särskilda restriktiva åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa internationell terrorism. EGT L 344, 28.12.2001, s. 70. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 745/2003 (EUT L 106, 29.4.2003, s. 22).

³ Om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder riktade mot vissa med Usama bin Ladin, al-Qaidanätet och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av rådets förordning (EG) nr 467/2001 rörande förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan. EGT L 139, 29.5.2002, s. 9. Senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2034/2004 (EUT L 353, 27.11.2004, s. 11).

I sitt meddelande till rådet och Europaparlamentet om en ”ny rättslig ram för betalningar på den inre marknaden” samrådde kommissionen med berörda parter angående frågor som väckts vid införlivandet av SR VII i gemenskapens lagstiftning. Dessutom har kommissionen haft omfattande samråd med de viktigare berörda parterna i form av speciella möten i de rådgivande kommittéerna (medlemsstaternas expertgrupp för betalningssystem, marknadsgruppen för betalningssystem och kontakt-kommittén för tvättning av pengar).

Sammanfattning av svaren och av hur de har beaktats

De huvudsakliga frågor som togs upp i meddelandet om en ”ny rättslig ram för betalningar på den inre marknaden” var följande: 1) En jämförelse mellan införlivande av SR VII i gemenskapens lagstiftning och i nationell lagstiftning. 2) Informationskrav som skall tillämpas inom EU. 3) Behov av undantag från principen om fullständig information om betalaren vid batchöverföringar mellan jurisdiktioner. 4) Behov av undantag eller beloppströsklar.

(1) En jämförelse mellan införlivande av SR VII i gemenskapens lagstiftning och i nationell lagstiftning

Utfallet av samrådet visar att det finns ett överväldigande stöd från alla berörda parter (bankbranschen, nationella centralbanker, Europeiska centralbanken och medlemsstaterna) för att införliva SR VII i gemenskapens lagstiftning i stället för i nationell lagstiftning.

(2) Informationskrav som skall tillämpas inom EU: innehållet i informationen om betalaren vid överföringar inom och mellan medlemsstaterna

I enlighet med SR VII kan den information om betalaren som åtföljer överföringar inom en jurisdiktion begränsas till betalarens kontonummer, under förutsättning att betalarens betalningsleverantör på begäran av betalningsmottagarens betalningsleverantör inom tre arbetsdagar kan leverera fullständig information om betalaren (namn, adress och kontonummer). Eftersom denna regel införts inom gemenskapen via EG-lagstiftningen räcker det att kräva att överföringar av medel inom EU skall åtföljas av betalarens kontonummer. I fall där antingen betalarens eller betalningsmottagarens betalningsleverantör är etablerad utanför EU bör fullständig information om betalaren lämnas.

I detta förslag fastslås därför att förenklad information (betalarens kontonummer eller en unik identifikationskod) skall åtfölja överföringar av medel inom EU, medan fullständig information om betalaren skall åtfölja överföringar av medel mellan EU och andra jurisdiktioner. Detta överensstämmer helt med resultaten från det offentliga samrådet.

(3) Behov av undantag från principen om fullständig information om betalaren vid batchöverföringar mellan jurisdiktioner

I FATF:s ursprungliga tolkningsmeddelande om SR VII (INSR VII) undantogs batchöverföringar mellan jurisdiktioner (förutom sådana som sänds genom penningöverföringsföretag) från kravet på fullständig information om betalaren. Med undantag från kravet på fullständig information vid överföringar mellan olika

jurisdiktioner, behövde batchöverföringar endast åtföljas av betalarens kontonummer eller en unik identifikationskod. Termen "batch" definierades dock inte i FATF:s ursprungliga INSR VII. Denna avsaknad av definition skapade oklarhet om räckvidden för undantaget. Inom betalningssystemen kan termen "batchöverföringar" ha mycket olika betydelser. Utan en harmoniserad definition är det osannolikt, och kanske inte ens möjligt, för betalningsleverantörerna att tolka undantaget likadant. Bankbranschen och flertalet av medlemsstaterna erkänner behovet av detta undantag för enskilda överföringar från en enskild betalare som ingår i en batchöverföring till betalningsmottagare utanför gemenskapen. Detta gäller närmare bestämt sammanförda grupper av enskilda överföringar från en enskild betalare till flera betalningsmottagare (typexemplet är vissa slag av rutinöverföringar, t.ex. sociala bidragsutbetalningar), som av kostnads-/effektivitetsskäl inte kan inkludera fullständig information om betalaren med varje enskild överföring, utan endast på den batchfil som innehåller alla överföringar. Samma tolkning är nu tillämplig i FATF, efter en revidering av den ursprungliga INSR VII. Detta förslag innehåller därför en särskild bestämmelse som möjliggör att överföringar från en enskild betalare, vilka ingår i en batchöverföring till betalningsmottagare utanför gemenskapen, endast åtföljs av betalarens kontonummer, under förutsättning att batchfilen innehåller fullständig information om betalaren.

(4) Behov av undantag eller beloppströsklar

I det ursprungliga tolkningsmeddelandet om SR VII fastslogs att en jurisdiktion skulle kunna införa en beloppströskel för överföringar av mindre betydelse (på högst 3 000 dollar). Meningen var dock att detta undantag skulle vara tillfälligt och ses över av FATF år 2004. Översynen ägde rum mellan februari 2004 och juni 2005 och utmynnade i en reviderad INSR VII, som godkändes den 10 juni 2005. Översynen gav upphov till omfattande samråd med betalningsbranschen och även med medlemsstaterna. Resultatet av samrådet visar att betalningsbranschen i allmänhet motsätter sig en tillämpning av beloppströsklar eftersom detta skulle nödvändiggöra dubbla system för behandling av överföringar som ligger under respektive över dessa beloppströsklar. Övriga berörda parter (medlemsstaterna, nationella centralbanker och Europeiska centralbanken) är i allmänhet inte heller för en sådan lösning. Därtill kommer att en studie av FATF visar att även små belopp kan användas för att finansiera terrorism. Å andra sidan fanns farhågor för att alltför strikta identifieringskrav kan tvinga transaktionerna under jord, varvid myndigheternas förmåga att skaffa sig information väsentligen äventyras. Följaktligen innehåller detta förslag inte någon beloppströskel, vare sig för utgående överföringar från EU eller inkommande överföringar till EU, när det gäller insamling och vidarebefordran av information om betalaren. Förslaget föreskriver därför att inkommande anonyma överföringar till EU skall föranleda särskild vaksamhet och lämpliga åtgärder avsedda att skaffa fram den saknade informationen om betalaren. I förslaget fastslås också att utgående överföringar från EU skall åtföljas av fullständig information om betalaren, men för att inte riskera att tvinga ner transaktionerna under jord tillåts dock, på basis av en riskbedömning, en viss flexibilitet när det gäller omfånget på kontrollen av informationen om betalaren.

Ett öppet samråd organiserades på Internet mellan den 2 december 2003 och den 15 februari 2004. Kommissionen mottog 103 svar. Resultaten finns tillgängliga på http://europa.eu.int/comm/internal_market/payments/framework/2004-contributions_en.htm.

- **Samråd och experthjälp**

Något behov av extern experthjälp fanns ej.

- **Konsekvensanalys**

Förslaget har inte genomgått någon konsekvensanalys, eftersom det är föranlett av internationella skyldigheter och inte får några övergripande effekter. Därtill kommer att det varit föremål för omfattande samråd där alla berörda parter deltog.

Det införlivar FATF:s SR VII i lagstiftningen på ett sätt som minimerar kostnaderna för betalningsbranschen samtidigt som det säkerställer en hög standard i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

3) FÖRSLAGETS RÄTTSLIGA ASPEKTER

- **Sammanfattning av den föreslagna åtgärden**

I förslaget fastslås regler som syftar till att skapa spårbarhet för överföringar och som skall tillämpas på alla betalningsleverantörer som ingår i betalningskedjan. Betalarens betalningsleverantör måste se till att överföringarna åtföljs av fullständig, riktig och användbar information om betalaren. Alla mellanliggande betalningsleverantörer måste se till att all information om betalaren som åtföljer en överföring bifogas när den vidarebefordras eller att uppgifterna bevaras på ett tillfredsställande sätt. Betalningsmottagarens betalningsleverantör måste kunna upptäcka om information om betalaren saknas vid mottagande av överföringar och vidta lämpliga åtgärder för att korrigera detta så att mottagna överföringar inte förblir anonyma. I denna sin verksamhet måste företaget utöva särskild vaksamhet i fråga om sådana överföringar, och under beaktande av andra relevanta faktorer och utifrån riskkänsliga kriterier rapportera misstänkta transaktioner till de myndigheter som ansvarar för att bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Betalningsleverantörerna bör också bevara uppgifterna och utförligt och skyndsamt besvara förfrågningar från de myndigheter i den medlemsstat där de är belägna som ansvarar för kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism.

- **Rättslig grund**

Artikel 95 i Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

- **Subsidiaritetsprincipen**

Subsidiaritetsprincipen är tillämplig i den mån förslaget inte omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet.

Medlemsstaterna kan inte själva uppnå målen för förslaget av följande skäl:

Om medlemsstaternas insatser mot gränsöverskridande överföringar inte samordnas skulle detta avsevärt kunna försämra smidigheten i EU:s betalningssystem och därigenom skada den inre marknaden för finansiella tjänster.

Genom att gemenskapen vidtar åtgärder kommer det att bli lättare att uppnå målen för

förslaget och detta av följande skäl:

Genom sin räckvidd garanterar en åtgärd på gemenskapsnivå att SR VII införlivas på ett enhetligt sätt i hela EU och i synnerhet till att man inte särbehandlar nationella betalningar inom en medlemsstat och gränsöverskridande betalningar mellan medlemsstaterna. Denna princip fastslogs genom förordning (EG) nr 2560/2001 om gränsöverskridande betalningar i euro, som var det första betydelsefulla steget mot skapandet av ett gemensamt betalningsområde i EU.

Det finns ett generellt samförstånd mellan alla berörda parter (i synnerhet medlemsstaterna och betalningsbranschen) om att Europeiska unionen bättre kan uppnå målen för åtgärden.

Förslagets räckvidd överensstämmer med de åtgärder som föreskrivs i SR VII och kan inte, till följd av sin beskaffenhet och för att undvika inkonsekvenser, delas upp i åtgärder som skall vidtas av gemenskapen och sådana som skall vidtas av medlemsstaterna.

Förslaget överensstämmer därför med subsidiaritetsprincipen.

- **Proportionalitetsprincipen**

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen av följande skäl:

I överensstämmelse med utfallet från samrådsprocessen införlivar förslaget SR VII med lagstiftningen på enklaste sätt med hjälp av en förenklad ordning inom EU och ett kostnadseffektivt system som säkrar spårbarheten för överföringar av medel till och från länder utanför EU. Det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen.

Genom att fastställa skyldigheter för betalningsleverantörerna, som minimerar kostnaderna för betalningsbranschen, minimerar förslaget också den ekonomiska bördan för regeringarna, de ekonomiska aktörerna och medborgarna.

- **Val av instrument**

Förslaget instrument: förordning.

Några andra instrument skulle av följande skäl inte vara lämpliga:

Betalningssystemen i EU genomgår för närvarande en process mot en integrering inom ett enda betalningsområde och följaktligen bör SR VII genomföras på ett harmoniserat sätt i hela EU. Alla berörda parter förordade en förordning som det effektivaste sättet att garantera ett enhetligt genomförande och som skapar jämbördiga konkurrensvillkor.

4) BUDGETKONSEKVENSER

Sammanträden i kommittén för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism.

5) YTTERLIGARE UPPLYSNINGAR

- **Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES)**

Detta förslag berör en EES-fråga och bör därför gälla i hela EES.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING

om information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 95 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande³,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande⁴,

i enlighet med förfarandet i artikel 251 i fördraget⁵, och

av följande skäl:

- (1) Efter terroristattacker i USA den 11 september 2001 slog Europeiska rådet vid sitt extra möte den 21 september 2001 åter fast att kampen mot terrorism är ett av Europeiska unionens viktigaste mål. Rådet godkände en handlingsplan för att förstärka det polisiära och rättsliga samarbetet, utveckla internationella rättsliga instrument mot terrorism, förhindra finansiering av terrorism, förbättra luftfartssäkerheten och förbättra samordningen mellan alla relevanta politikområden. Denna handlingsplan reviderades av Europeiska rådet efter terroristattacker den 11 mars 2004 i Madrid och är nu specifikt inriktad på behovet av att se till att den lagstiftningsram som skapades av gemenskapen i syfte att bekämpa terrorism och att förbättra det rättsliga samarbetet anpassas till de särskilda rekommendationer mot finansiering av terrorism som antagits av arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF).
- (2) För att förebygga finansiering av terrorism har åtgärder som skall spärra medel och ekonomiska resurser för vissa personer, grupper och enheter vidtagits, däribland rådets förordning (EG) nr 2580/2001 av den 27 december 2001 om särskilda restriktiva

¹ EUT C [...], [...], s. [...].

² EUT C [...], [...], s. [...].

³ EUT C [...], [...], s. [...].

⁴ EUT C [...], [...], s. [...].

⁵ EUT C [...], [...], s. [...].

åtgärder mot vissa personer och enheter i syfte att bekämpa terrorism⁶ och rådets förordning (EG) nr 881/2002 av den 27 maj 2002 om införande av vissa särskilda restriktiva åtgärder mot vissa med Usama bin Ladin, nätverket al-Qaida och talibanerna associerade personer och enheter och om upphävande av förordning (EG) nr 467/2001 om förbud mot export av vissa varor och tjänster till Afghanistan, skärpning av flygförbudet och förlängning av spärrandet av tillgångar och andra finansiella medel beträffande talibanerna i Afghanistan⁷. Av samma skäl har åtgärder vidtagits som syftar till att skydda det finansiella systemet mot att medel och ekonomiska resurser kanaliseras till terroriständamål. Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/.../EG av den ... 2005 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt, inbegripet finansiering av terrorism⁸ innehåller ett antal bestämmelser som syftar till att bekämpa missbruk av det finansiella systemet för penningtvätt och finansiering av terrorism. Alla dessa åtgärder förhindrar dock inte helt terrorister och andra brottslingar från att skaffa sig tillgång till betalningssystemen för att föra över medel.

- (3) För att befrämja ett enhetligt tillvägagångssätt i internationella sammanhang i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör gemenskapen i sina vidare åtgärder ta hänsyn till utvecklingen på internationell nivå, däribland de nio särskilda rekommendationer mot finansiering av terrorism som antagits av FATF och i synnerhet den särskilda rekommendationen nr VII (SR VII) om överföringar på elektronisk väg och det reviderade tolkningsmeddelandet gällande dess genomförande.
- (4) Fullständig spårbarhet av penningöverföringar kan vara ett särskilt viktigt och värdefullt verktyg när det gäller att förebygga, undersöka, upptäcka och lagföra penningtvätt och finansiering av terrorism. För att säkerställa att information om betalaren vidarebefordras genom hela betalningskedjan är det därför lämpligt att införa en skyldighet för betalningsleverantörerna att se till att överföringar åtföljs av riktig och användbar information om betalaren.
- (5) Tillämpningen av denna förordning skall inte påverka Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter⁹.
- (6) Eftersom risken för att det rör sig om penningtvätt eller finansiering av terrorism är lägre vid överföringar som härrör från en affärstransaktion eller när betalaren och betalningsmottagaren är betalningsleverantörer som agerar för egen räkning bör dylika överföringar lämpligen inte omfattas av denna förordning, på villkor att det alltid är möjligt att spåra dem tillbaka till betalaren.
- (7) För att skapa en rimlig avvägning mellan risken för att transaktioner kommer att ske svart om man tillämpar alltför strikta identifieringskrav mot det potentiella terroristhot som små överföringar innebär, bör skyldigheten att kontrollera att informationen om

⁶ EGT L 344, 28.12.2001, s. 70. Förordningen ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 745/2003 (EUT L 106, 29.4.2003, s. 22).

⁷ EGT L 139, 29.5.2002, s. 9. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 2034/2004 (EUT L 353, 27.11.2004, s. 11).

⁸ EUT L ...,2005, s. (ännu ej offentliggjord, 2004/0137/COD).

⁹ EGT L 281, 23.11.1995, s. 31.

betalaren är riktig kunna tillämpas på basis av en riskbedömning vid överföringar på upp till 1 000 euro till betalningsmottagare utanför gemenskapen.

- (8) Mot bakgrund av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2560/2001 av den 19 december 2001 om gränsöverskridande betalningar i euro¹⁰ och kommissionens meddelande om en ”ny rättslig ram för betalningar på den inre marknaden”¹¹, är det tillräckligt att införa bestämmelser om att förenklad information om betalaren skall åtfölja överföringar av medel inom gemenskapen.
- (9) För att möjliggöra för myndigheter med ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism i länder utanför EU att spåra källan till medel som genomgått penningtvätt eller som använts för att finansiera terrorism bör överföringar av medel från gemenskapen till länder utanför EU åtföljas av fullständig information om betalaren. Tillgång till fullständig information om betalaren bör endast ges till dessa myndigheter för att förebygga, undersöka, upptäcka och lagföra penningtvätt eller finansiering av terrorism.
- (10) Vid överföringar av medel från enstaka betalare till flera betalningsmottagare i prisbilliga batchfiler som innehåller enskilda överföringar bör det vara tillräckligt att de enskilda överföringarna endast åtföljs av betalarens kontonummer, under förutsättning att batchfilen innehåller full information om betalaren.
- (11) För kontroll av huruvida erforderlig information om betalaren åtföljer överföringarna och för att bidra till att identifiera misstänkta transaktioner bör betalningsmottagarens betalningsleverantör använda sig av effektiva metoder som leder till upptäckt av fall där information om betalaren saknas.
- (12) På grund av risken för att anonyma överföringar kan vara avsedda för finansiering av terrorism är det lämpligt att göra det möjligt för betalningsmottagarens betalningsleverantör att undvika eller korrigera denna situation när han blir varse att informationen om betalaren saknas eller är ofullständig. På basis av en riskbedömning bör härvidlag en viss flexibilitet tillåtas vad gäller omfattningen av informationen om betalaren. Dessutom bör betalarens betalningsleverantör fortsatt vara ansvarig för att informationen om betalaren är riktig och fullständig. I fall där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapen bör skärpta krav på kundkännedom tillämpas i enlighet med artikel [11] i direktiv 2005/.../EG när det gäller gränsöverskridande korrespondentbankförbindelser med en dylik betalningsleverantör.
- (13) Under alla omständigheter bör betalningsmottagarens betalningsleverantör visa särskild vaksamhet på basis av en riskbedömning när han blir varse om att informationen om betalaren saknas eller är ofullständig och han bör rapportera misstänkta transaktioner till de behöriga myndigheterna.
- (14) Till dess att man avlägsnat sådana tekniska begränsningar som kan hindra förmedlande betalningsleverantörer från att uppfylla sin skyldighet att vidarebefordra all mottagen information om betalaren bör dessa förmedlande betalningsleverantörer bevara den aktuella informationen. Dessa tekniska begränsningar bör undanröjas så snart som betalningssystemen uppgraderas.

¹⁰ EGT L 344, 28.12.2001, s. 13.

¹¹ KOM(2003) 718 slutlig.

- (15) Eftersom det i brottsutredningar inte alltid är möjligt att ringa in de uppgifter som behövs eller de personer som varit inblandade förrän flera månader eller till och med år efter den ursprungliga överföringen är det lämpligt att kräva att betalningsleverantörerna skall bevara informationen om betalaren så att den kan användas för att förebygga, undersöka, upptäcka och lagföra penningtvätt eller finansiering av terrorism. I ett demokratiskt samhälle bör denna period vara begränsad. Det är lämpligt att denna period fastställs till fem år.
- (16) För att bidra till att antiterrorinsatserna kan sättas in snabbt bör betalningsleverantörerna skyndsamt besvara en begäran om information om betalaren som kommer från myndigheter med ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstat där de är etablerade.
- (17) Mot bakgrund av hur viktig kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism är bör medlemsstaterna fastställa effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder i sin nationella lagstiftning för den som underlåter att efterleva bestämmelserna i denna förordning.
- (18) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter¹².
- (19) Ett antal länder och territorier som inte utgör en del av gemenskapens territorium ingår i monetär union med en medlemsstat eller utgör en del av en medlemsstats valutaområde och har etablerat medlemskap i den medlemsstats betalnings- och clearingsystem. För att undvika större negativa effekter på ekonomierna i dessa länder eller territorier, som skulle kunna uppstå vid en tillämpning av denna förordning på överföringar mellan berörda medlemsstater och dessa länder eller territorier bör man lämpligen göra det möjligt att behandla sådana överföringar som överföringar av medel inom respektive medlemsstat.
- (20) För att inte avskräcka personer från att donera pengar till välgörande ändamål är det lämpligt att medlemsstaterna ges tillstånd att undanta betalningsleverantörer som är etablerade inom deras territorium från skyldigheten att samla in, kontrollera, bevara eller sända information om betalaren vid överföringar av medel på upp till högst 150 euro. Det är också lämpligt att denna möjlighet förenas med vissa villkor som skall uppfyllas av välgörenhetsorganisationerna så att medlemsstaterna kan se till att detta undantag inte missbrukas av terrorister som en täckmantel för finansiering av deras aktiviteter eller som ett sätt att underlätta detta.
- (21) Eftersom målen för åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och eftersom de därför, på grund av åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på gemenskapsnivå, kan gemenskapen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (22) För att tillvägagångssättet skall vara enhetligt i kampen mot penningtvätt och finansiering av terrorism bör de huvudsakliga bestämmelserna i denna förordning

¹² EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

tillämpas från och med samma datum som de relevanta bestämmelser som antas på internationell nivå.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Kapitel I

Tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs regler för den information om betalaren som skall åtfölja överföringar av medel i syfte att förebygga, undersöka, upptäcka och lagföra penningtvätt och finansiering av terrorism.

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. Denna förordning skall tillämpas på överföringar av medel i samtliga valutor som sänds eller mottas av betalningsleverantörer som är etablerade inom gemenskapen.
2. Denna förordning skall inte tillämpas på överföringar av medel som härrör från en affärstransaktion som utförs med hjälp av kredit- eller bankkort eller andra liknande betalningsinstrument, under förutsättning att en unik identifikationskod åtföljer alla överföringar av medel som härrör från denna affärstransaktion och gör det möjligt att spåra transaktionen tillbaka till betalaren.

Denna förordning skall inte tillämpas på överföringar av medel där både betalaren och betalningsmottagaren är betalningsleverantörer som agerar för egen räkning.

Artikel 3

Definitioner

I denna förordning används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

1. *finansiering av terrorism*: alla brott som avses i artikel [1.3] i direktiv 2005/.../EG.
2. *penningtvätt*: alla brott som avses i artikel [1.2] i direktiv 2005/.../EG.
3. *betalare*: en fysik eller juridisk person som har rätt att förfoga över medel och som tillåter att dessa överförs till en betalningsmottagare.
4. *betalningsmottagare*: en fysisk eller juridisk person som är den avsedda slutliga mottagaren av de överförda medlen.
5. *betalningsleverantör*: en fysisk eller juridisk person vars affärsverksamhet omfattar tillhandahållande av betalningstjänster till användare av sådana tjänster.

6. *förmedlande betalningsleverantör*: en betalningsleverantör som varken är betalarens eller betalningsmottagarens betalningsleverantör och som medverkar i genomförandet av en överföring.
7. *överföring av medel*: samtliga transaktioner som utförs elektroniskt å en betalares vägnar via en betalningsleverantör för att göra medel tillgängliga för en betalningsmottagare med en annan betalningsleverantör, oavsett om betalaren och betalningsmottagaren är samma person.
8. *användare av betalningstjänster*: en fysisk eller juridisk person som i egenskap av betalare eller betalningsmottagare utnyttjar en betalningstjänst.
9. *batchöverföring*: flera enskilda överföringar av medel som sammanförts för vidarebefordran.

Kapitel II

Skyldigheter som gäller för betalarens betalningsleverantör

Artikel 4 *Fullständig information om betalaren*

Fullständig information om betalaren skall inbegripa namn, adress och kontonummer.

Adressen kan ersättas med betalarens födelsedatum och födelseort, kundnummer eller nationella identitetsnummer.

Om betalaren inte har något kontonummer kan betalarens betalningsleverantör ersätta det med en unik identifikationskod som gör att transaktionen kan spåras tillbaka till betalaren.

Artikel 5 *Information som skall åtfölja överföringar av medel samt bevarande av uppgifter*

1. Betalningsleverantörerna skall se till att överföringar av medel åtföljs av fullständig information om betalaren.
2. Betalarens betalningsleverantör skall, innan han överför medlen, kontrollera den fullständiga informationen om betalaren med hjälp av handlingar, uppgifter eller information som införskaffats från en tillförlitlig och oberoende källa.

Vid överföringar på upp till 1 000 euro till betalningsmottagare utanför gemenskapen får dock betalningsleverantörerna bestämma omfattningen på denna kontroll med hänsyn till hur stor risken är att det rör sig om penningtvätt eller terrorismfinansiering.

3. Betalarens betalningsleverantör skall under fem års tid bevara den fullständiga information om betalaren som åtföljer överföringar av medel.

Artikel 6 *Överföringar av medel inom gemenskapen*

Med avvikelse från artikel 5 skall överföringar av medel, då både betalarens betalningsleverantör och betalningsmottagares betalningsleverantör är etablerade inom gemenskapen, endast behöva åtföljas av betalarens kontonummer eller en unik identifikationskod som gör det möjligt att spåra transaktionen tillbaka till betalaren.

Om betalningsmottagarens betalningsleverantör så begär skall dock betalarens betalningsleverantör ge betalningsmottagarens betalningsleverantör tillgång till fullständig information om betalaren inom tre arbetsdagar efter mottagandet av en sådan begäran.

Artikel 7 *Överföringar av medel från gemenskapen till betalningsmottagare utanför gemenskapen*

1. Överföringar av medel från gemenskapen till betalningsmottagare utanför gemenskapen skall åtföljas av fullständig information om betalaren.
2. Vid batchöverföringar från en enstaka betalare till betalningsmottagare utanför gemenskapen skall punkt 1 inte tillämpas på enskilda överföringar som sammanförs i en batch, under förutsättning att batchfilen innehåller denna information och att de enskilda överföringarna åtföljs av betalarens kontonummer eller en unik identifikationskod.

Kapitel III **Skyldigheter som gäller för** **betalningsmottagarens betalningsleverantör**

Artikel 8 *Upptäckt av att information om betalaren saknas*

Betalningsmottagarens betalningsleverantör skall införa effektiva metoder för att kunna upptäcka om följande information om betalaren saknas:

- (1) Vid överföringar där betalarens betalningsleverantör är etablerad inom gemenskapen: den information som anges i artikel 6.
- (2) Vid överföringar där betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapen: fullständig information om betalaren enligt artikel 4 eller i tillämpliga fall den information som anges i artikel 13.

Artikel 9 *Överföringar av medel då information om betalaren saknas*

1. Om betalningsmottagarens betalningsleverantör vid mottagandet av överföringen upptäcker att den information om betalaren som krävs enligt denna förordning saknas eller är ofullständig kan han antingen avvisa överföringen eller begära kompletterande information om betalaren. I det sistnämnda fallet kan betalnings-

mottagarens betalningsleverantör antingen hålla inne medlen i väntan på svaret eller göra dem tillgängliga för betalningsmottagaren. I samtliga fall skall betalningsmottagarens betalningsleverantör följa all tillämplig lagstiftning om penningtvätt och finansiering av terrorism, däribland förordningarna (EG) nr 2580/2001 och 881/2002 samt direktiv 2005/.../EG och de nationella genomförande-bestämmelserna.

2. Om en betalningsleverantör vid upprepade tillfällen underlåter att lämna erforderlig information om betalaren skall betalningsmottagarens betalningsleverantör avvisa alla överföringar från denna betalningsleverantör eller avsluta sin affärsrelation med denna betalningsleverantör avseende antingen överföringstjänster eller ömsesidigt tillhandahållande av tjänster.

Betalningsmottagarens betalningsleverantör skall meddela detta till de myndigheter som har ansvar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 10 *Riskbedömning*

Betalningsmottagarens betalningsleverantör skall betrakta ofullständig information om betalaren som en faktor vid sin bedömning av om en överföring, eller därmed relaterade transaktioner, är misstänkt och om denna överföring, i enlighet med skyldigheterna i kapitel III i direktiv 2005/.../EG, skall rapporteras till de myndigheter som ansvarar för att bekämpa penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 11 *Bevarande av uppgifter*

Betalningsmottagarens betalningsleverantör skall under fem års tid bevara all information som mottagits om betalaren.

Kapitel IV **Skyldigheter som gäller för förmedlande betalningsleverantörer**

Artikel 12 *Bevarande av information om betalaren vid överföring*

Förmedlande betalningsleverantörer skall se till att all mottagen information om betalaren som åtföljer en överföring av medel bevaras vid den fortsatta överföringen.

Artikel 13 *Tekniska begränsningar*

1. När betalarens betalningsleverantör är etablerad utanför gemenskapen och tekniska begränsningar hos en förmedlande betalningsleverantör inom gemenskapen inte gör det möjligt att informationen om betalaren åtföljer överföringen skall den

förmedlande betalningsleverantören under fem års tid bevara all information som mottagits, oavsett om denna information är fullständig eller ej.

2. Om en förmedlande betalningsleverantör, i det fall som avses i punkt 1, inte får fullständig information om betalaren skall han informera betalningsmottagarens betalningsleverantör om detta vid överföringen av medlen.
3. När punkt 1 är tillämplig skall den förmedlande betalningsleverantören på begäran av betalningsmottagarens betalningsleverantör låta denne inom tre arbetsdagar få tillgång till fullständig information om betalaren.

Kapitel V

Allmänna skyldigheter samt genomförande- och ändringsbefogenheter

Artikel 14 *Samarbetskyldigheter*

Betalningsleverantörerna skall till fullo och utan dröjsmål besvara förfrågningar från myndigheter, som ansvarar för bekämpning av penningtvätt eller finansiering av terrorism i den medlemsstat där de är etablerade, gällande den information om betalaren som åtföljer överföringar och motsvarande bevarade uppgifter med iakttagande av de tidsfrister och föreskrifter som gäller enligt inhemsk lagstiftning i den medlemsstaten.

Dessa myndigheter får endast använda informationen för att förebygga, undersöka, upptäcka eller lagföra penningtvätt eller finansiering av terrorism.

Artikel 15 *Påföljder*

Medlemsstaterna skall fastställa regler om påföljder för överträdelser av bestämmelserna i denna förordning och vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de tillämpas. Påföljderna skall vara effektiva, väl avvägda och avskräckande. Medlemsstaterna skall senast den 31 december 2006 till kommissionen anmäla dessa bestämmelser, tillsammans med de myndigheter som ansvarar för deras tillämpning, och även utan dröjsmål senare ändringar som påverkar dem.

Artikel 16 *Genomförande- och ändringsbefogenheter*

1. I enlighet med förfarandet i artikel 17.2 och med beaktande av den utveckling som sker i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism samt motsvarande förändringar av internationella normer, särskilt de som beslutas i arbetsgruppen för finansiella åtgärder mot penningtvätt och finansiering av terrorism (FATF), får kommissionen förtydliga definitionerna i artikel 3.5 och 3.7.

2. I enlighet med förfarandet i artikel 17.2 och med beaktande av den utveckling som sker i fråga om penningtvätt och finansiering av terrorism, och motsvarande förändringar av internationella normer, särskilt de som beslutas i FATF, får kommissionen uppdatera de beloppströsklar som fastställs för skyldigheterna i artiklarna 5 och 19.

Artikel 17
Kommitté

1. Kommissionen skall biträdas av den kommitté för förebyggande av penningtvätt och finansiering av terrorism som inrättats genom direktiv 2005/.../EG, nedan kallad ”kommittén”.
2. När hänvisning sker till denna punkt skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas, med beaktande av bestämmelserna i artikel 8 i det beslutet.

Den tidsperiod som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

Kapitel VI

Undantag

Artikel 18
Överenskommelser med territorier eller länder utanför gemenskapen

1. Kommissionen kan bemyndiga en medlemsstat att ingå överenskommelser med ett land eller territorium, vilket inte utgör en del av gemenskapens territorium enligt artikel 299 i fördraget, som innehåller undantag från denna förordning och som medför att överföringar av medel mellan detta land eller territorium och den berörda medlemsstaten behandlas som överföringar inom denna medlemsstat.

Sådana överenskommelser får endast bemyndigas om det berörda landet eller territoriet uppfyller följande villkor:

- a) Det ingår i en monetär union med den berörda medlemsstaten eller utgör en del av den berörda medlemsstatens valutaområde.
 - b) Det är medlem i den berörda medlemsstatens betalnings- och clearingsystem.
 - c) Det kräver att betalningsleverantörer som verkar inom dess jurisdiktion skall tillämpa samma regler som de som fastställs i denna förordning.
2. En medlemsstat som önskar ingå en sådan överenskommelse som avses i punkt 1 skall lämna in en ansökan till kommissionen och tillhandahålla all erforderlig information.

När kommissionen mottagit en ansökan från en medlemsstat skall överföringar mellan denna medlemsstat och det berörda landet eller territoriet provisoriskt behandlas som överföringar inom den medlemsstaten fram till dess att ett beslut har fattats i enlighet med förfarandet i denna artikel.

Om kommissionen anser att den inte har all erforderlig information skall den kontakta den berörda medlemsstaten inom två månader efter mottagandet av ansökan och specificera den ytterligare information som behövs.

När kommissionen väl har all information som den anser vara erforderlig för att bedöma denna begäran skall den inom en månad underrätta den ansökande medlemsstaten om detta och vidarebefordra begäran till övriga medlemsstater.

3. Inom tre månader efter den underrättelse som anges i fjärde stycket i punkt 2 i denna artikel skall kommissionen, i enlighet med förfarandet i artikel 17.2, besluta huruvida den skall bemyndiga den berörda medlemsstaten att ingå den typ av överenskommelse som anges i punkt 1.

Det beslut som nämns i första stycket skall under alla omständigheter fattas inom 18 månader efter det att kommissionen mottagit ansökan

Artikel 19

Överföringar av medel till välgörenhetsorganisationer inom en medlemsstat

Medlemsstaterna får undanta betalningsleverantörer som är etablerade inom deras territorium från skyldigheterna i artikel 5 vid överföringar av medel till organisationer som utför verksamheter för välgörande, religiösa, kulturella, pedagogiska, sociala eller föreningsinriktade ändamål, under förutsättning att dessa organisationer är underkastade rapporterings- och externa revisionskrav eller tillsyn av en myndighet och att överföringarna är begränsade till högst 150 euro per överföring och uteslutande äger rum inom den berörda medlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna skall meddela kommissionen vilka åtgärder som de har vidtagit för att tillämpa den möjlighet som anges i första stycket.

Kapitel VII

Slutbestämmelser

Artikel 20

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artiklarna 4–14 och 19 skall dock tillämpas från och med den 1 januari 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel [...]

På Europaparlamentets vägnar
[...]

Ordförande

På rådets vägnar
[...]

Ordförande